

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

665. An perperam facta extinctio pensionis v. g. non gratuitò sine
beneplacito apostolico præjudicet Pensionario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

scribit Card. de Luca. In contrarium sentire videatur Tond. qq. benef. p. 1. c. 35. in quantum n. 1. tradit, non valere inhibitionem de non extinguenda pensione instantibus creditoribus pensionarii: & n. 5. non valere mandatum irrevocabile factum à pensionario creditori suo ad exigendam pensionem ecclesiastica, sicut non valet mandatum factum per possessorem beneficii de exigendo fructus sui beneficii, durante toto vita sua tempore. Et n. 6. si um fructum quidem extinguiri non posse in præjudicium creditoris juxta l. 3. ff. debet, qui in fraudem creditoris, aliam tamen esse rationem in his pensionibus ecclesiasticis, quippe que non sunt in commercio nostro, sicut est ususfructus; cum tantum quod ad factum, & fructum perceptionem sunt in commercio nostro, & non quod ad ius percipiendi. Ac taudem n. 8. non posse prætendti, quod extinctione pensionis fiat in fraudem, sed quod, qui jure suo utitur, nemini injuriam faciat, &c ita decidisse Rotam decis. 129. p. 1. eccl. non impediti extinctionem pensionis non obstante mandato irrevocabili per pensionarium facta. Eadem doctrinam tradit idem Tond. tr. de pens. c. 21. n. 27. item Ameyden de stylo Datarie c. 27. n. 15. licet, hunc esse stylum Curia juxta citatam decisionem Rotæ apud Card. de Luc. loc. cit. n. 10. juncto. n. 17.

Questio 665. An perperam facta extincio pensionis, v.g. non gratuito sine beneplacito apostolico præjudicet pensionario?

R Espondeo affirmativè: Nam ex defectu istius beneplaciti per ralem extinctionem non gratuitam incurrit simonia tam à pensionario, quam titulari (intellige, ubi si pecuniam, vel aliud quicquam obtulit pro extinctione) & consequenter incurrintur pena simoniæ statuta, inter quas est illa amissio, seu extinctione pensionis à majoritate rationis, ob quam exinde vacant beneficia, absurdumque fore dicere, quod actus virtutis, qualis est gratuita extincio pensionis, præjudicare debet facienti illum, & non actus vitiosus continens delictum, ex quo etiam de jure resultet privatio & amissio illius, quod remissum est. Card. de Luc. de pens. d. 5. n. 9. Nec obstat, quod resignatio beneficii nulla non abdicet jus à resignante; nam etiam nullitas illa, ubi culpa est ex parte resignantis, jus ab eo abdicat, ne crimen profit criminolo. Card. de Luc. loc. cit.

Questio 666. An, & qualiter pensio presumatur extincta ob diuturnam ejus non exactionem?

R Espondeo: Tunc ex diurno silentio, seu ex non exacta pensione præsumitur ejus extincio, dum quæstio est inter pensionarium superviventem bene informatum de facto proprio, & titularem successorem non informatum. Secus verò est, dum pensio translatâ v. g. in aliquem constitutum in pupillari atate, & è contra temporis idem fuisse titularis, à quo solutio fieri debuisset, adeòque de hoc docere possit. Card. de Luc. de pens. d. 67. n. 5. juncto n. 9. Sic cum hac limitatione procedere dicent generali alias doctrinam Gomesii, & Cavalieri, quod stante diurno silentio præsumatur extincio pensionis. Subiungit etiam Card. de Luc. n. 8. præsumptionem factæ solutionis nunquam intrare in favorem illius, qui pulsatus negavit debitum, allegando se non esse debitorem.

De cetero tale silentium non generare præscriptionem extinctivam pensionis, ait idem Cardin. loc. cit. n. 6. eò quod agatur de annuo debito conditionali, in quo receptum sit, etiam tricenalem præscriptionem non sufficere, nisi pro annualitatibus decursis, pro quo citat Gig. de pens. q. 83. a. n. 9. & Rotam decis. 373 p. 9. Recent.

Questio 667. An, & qualiter extinguatur pensio per anticipatam redemptions?

R Espondeo primò: Pensio, qua datur laicis tranquam merces laboris, ministerii & operæ stipendium redimi potest pecunia, absque Papa consensu. Azor. p. 2. l. 8. c. 10. q. 10. ex Soto de juf. l. 9. q. 7. a. 2. Garc. p. 1. c. 5. n. 25. Castrop. tr. 17. d. 3. de Simon. p. 13. n. 7. ubi expresse; alia est pensio, qua datur laicis ob officium temporale, v. g. ad pulsandas campanas, canendum figurare in choro; & de hac certum est, non esse simoniam, neque juris divini, neque humani, si vendatur vel redimatur, nam quod illa portio extracta sit ex aliquo titulo spirituali, scilicet ex beneficio, in causa non est, quo minus temporalis sit, & vendibilis &c. Citat pro hoc Lessi. l. 2. c. 35. n. 122. Suar. de Simon. l. 4. c. 26. &c. Contrarium tamen sentire videatur Barb. juris Eccl. l. 3. a. II. n. 19. & 20. ubi ait; pensio temporalis, est non sit materia simonia, quia est res temporalis prestitabilis, & quamvis sit portio fructuum beneficii, est tamen separata à titulo spirituali de stylorame Curia, qui facit legem, non potest hujusmodi pénio vendi aut redimi, qui quidem stylus induci potuit, ut sic omnis simonia suspicio evitaretur, unde vendentem aut redimentem hujusmodi pensionem privatâ auctoritate reuni videri simonia contra ius humanum, tenent Azor. p. 2. l. 5. c. 10. q. 10. Reginal. in pr. fori panit. l. 23. n. 276. Suar. de relig. l. 1. l. 4. de Simon. c. 26. n. 16. Filiuc. p. 3. tr. 45. & q. 7. n. 3. Verum tamen si Barbus, per pensionem temporalem ineligit laicalem illam, omnino fallitur, neque Azor de hoc l. o. verbulū, sed loquitur de pensione Clericali.

2. Respondeo secundo: Pensionarius circa Papæ, aut alterius Superioris auctoritatem sine labore simonia vendere potest fructus pensionis sua, etiam ad totam vitam suam. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 25. ex Bonacini. de Simon. q. 4. §. 13. n. 13. juxta paulo post dicenda ex Cajetano, & Azor.

3. Respondeo tertio: Pensio ecclesiastica, seu qua datur loco beneficii, sive ea constitutur causa resignationis beneficii, aut quia quis cedit lit: sive independenter à causa resignationis, & cessionis constitutur Clerico, ut habeat, unde commodius sustentetur, redimi nequit anticipatis solutionibus sine auctoritate Papæ. Paris. l. 6. q. 2. n. 14. & 128. citans Nav. conf. 52. de prob. Azor. loc. cit. q. 11. Lott. l. 3. q. 29. n. 93. juncto n. 96. Garc. loc. cit. n. 20. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 24. ex Bonacini. de Simon. q. 4. §. 13. n. 7. & alii passim cum Gig. de pens. q. 87. n. 5. contra Tolet. in sum. c. 92. n. 82. Valent. ro. 3. d. 6. q. 16. p. 3. apud Garc. loc. cit. n. 26. docentes, hujusmodi pensions, qua dantur loco beneficii, posse redimi sine auctoritate Papæ, non tamen transferri aut vendi; in quod eos inconsequentia arguit Garcia. Item contra Cajetan. ro. 1. opuscul. tr. 31. in ratiōn. 10. apud Paris. & Azor. ll. cit. ubi tamen, ut refert Azor, solum ait, redimi posse pensionem pecunia sine ilia labore simonia, quia pensio est quid temporale profanum, nempe fructus, qui quotannis ex beneficio debentur, & solvuntur. Item quia fas est futuros beneficii fructus ad certum tempus locare, & vendere,